

Prin adieri de vânt

Panait Gabriela

Mai ninge-n geamul meu de când te strig,
O veșnicie parcă a trecut!
Mi-e dor de noi și mi-este tare frig
Simțind în piept un gol necunoscut.

Pe străzi se-aud trecând colindători
Și stele mii se risipesc pe stradă,
Eu lângă geamul trist ,până în zori
Stau și visez la oameni de zăpadă.

Visez la nopți ascunse -n felinare
Și la năframa zărilor albastre,
Uitând o clipă lipsa ta cum doare
Și mii de lacrimi cum se ascund prin glastre.

Privește umbra noastră cum dispare
Topindu-se prin fulgi de nea în zori,
Ascunși pe veci sub aripi căzătoare
Murim plângând prin ierni de-atâtea ori!

Doar strânge-mă în palma dimineții
Precum un fluture ce zborul i l-ai frânt,
Am să te-aștept la umbra tinereții
Să ne iubim prin adieri de vânt!